

پارووه نانیک

حکیم مهلا صالح
(ههله بجه)

شەكەت و ماندوو، له گەڵ ئەوهشدا كه ئارهق له سەر پرووی دهچۆرا خۆی گه یانده سەر ته په كه، له بهرزایی ته په كه دا وهستا و سه یه یه کی ئەم لاو لای کرد، گرهبایه کی هه یمن له شی له ئارهق هه لئیشتهووی فینک کردهوه، ههردوو شانی هه لته کان و کۆله باره که ی پشتی رێک کرد، دوو سێ جار هه ناسه ی قوولی هه لکیشا، به ناو له پی ئارهقه که ی ته ویلی سپی، چه ند دلۆپییکی ئارهقه که له نووکی په نجه کانیه وه دابارینه سەر خۆله گه رمه که ی به رپیی، جارێکی تر باش ته ماشای ئەم لاو لای کرد، دهو روبه ره که ی تا چاو برپه کات که ژ و کپو و لپه وهاری چرپوو که له ژێر تینی گه رمای تا قهت پروو کیتی هاویندا تاوی سه ندبوو، هه م تینوو هه م برسیشی بوو، به دوای سه یوانیتکدا ده گه را تا تاویک بجه ویتته وه، ماندوویی له شی خسته لاوه تا له شوینی پارووه نانیک و پپاله به ک چا بخوات. له به یانی زووه وه که به ری که وتبوو تا ئەو ساته ی که رۆژ له نیوه ی تپه راندبوو، بی وهستان به کۆله قورسه که یه وه رێگای بریبوو. واهات به خه یالیدا ده بی له دهو روبه ری ئەم ته په دا گوندیک هه بیته، به لام تا ئیسته هه یچ دیار نه بوو خه مه که ی دلی قورستر بوو، پالی به گه بر دیکه وه دا و لپی دانیشته، له ژێر ئەو گه رما به تینه دا مه لیش بالی لیک نه ده دا. چیا و لپه وهاره که که وتبوونه ناو بی ده نگییه کی جار س که ره وه، هه ستایه وه و جارێکی دی به خه میکه وه ته ماشای خواره وه ی ته په که ی کرد، چاوی به چه ند ره شمالی که وت که له کۆتایی شیوه که دا له ژێر دار به رووه زه به للاحه کاندا کزیان کردبوو، رووی گه شایه وه، خیرا هه ستاو به ره و ره شماله کان که وته ری، بالا کورته رێک و چالا که که ی له ژێر باره که ی کۆلیدا بچوو کتری ده نواند. بهرزاییه که ی به ره و خواره وه قه دبر کرد و خۆی گه یانده به رانه بر کۆتایی شیوه که، که گه یشته نزیک ره شماله کان هه واشی کرده وه و به ئەسپایی رۆیشه ته پیشه وه، سه گبکی پیری یه ک چاو له ژێر به ردیکدا سه ری هه لپری و دهستی کرد به وه رپین، موراد را وه ستا، گالۆکه که ی له دهستی توند کرد و چاوی بریبه ره شماله که ی به رانه بری، ژنیکی گه نجی بالا به رز له ره شماله که وه هاته دهر، دهستیکی به سه رپۆشه که یدا هه ینا و هات به ده مییه وه، ژنه که چغه یه کی له سه گه که کرد، له

موراد نزیك بووه و پیتی گوت: خوا قهوه ت با .
- ماندوونه بی برا بۆ له ژیر ئەم گهرمایه دا وه ستاوی؟
فهرموو وهره ژوووه.

موراد ئاشنای خوو خدهی گوندنشینان بوو، پرووی
گه شایه وه و گوتی:

- خوشکی خوا چاکت بۆ بکا، من چه رچیم، چه ن
جۆری قوماشم پییه، لیره کهس ههیه قوماش بکری؟
ژنه که گوتی:

- دوورنییه هه بی، به لام ئاوه ها نابی، فهرموو وهره
ژوووه و ماندوویه تیت دهرکه، ههرکهس بیه وی دیت
ده بکری. موراد پیش ژنه که کهوت و به ره و ره شماله که
کهوته ری، له گه ل رۆیشتندا گوتی:

- ره شمالی ئاشناکه م (میره گ) له م کۆماره ی ئیوه دا
نییه؟

ژنه که بۆ هه لگرتنی چیلکه یه ک دانه وی بووه وه، سه ری
هه لبری و گوتی:

- نیمه و میره گ یه ک هۆز و بنه چه یین و پینکه وه کۆچ
ده که یین، به لام ئەوان ئەم سال ناچار بوون چه ند رۆژی
زیاتر له (دهره دۆزه خ) بمیننه وه، چوار رۆژی تر ئەوانیش
به ره و لامان دین.

موراد گه بیسته به ره شماله که، سه ری دانه واند و چوه
ژوووه وه، یه کسه ر رۆیشت له سه ر لبادیک که له سه ر
ته ختی ره شماله که دا راخرابوو دانیشت و پالی به کۆله
باره که یه وه دا، گالۆکه که ی خسته لایه که وه ده ستی کرد
به کردنه وه ی گریکانی کۆله که ی، گریکانی پیشه وه ی
کرده وه و کۆله باره که ی له پشتی ترازو کهوته سه ر
زه وییه که، موراد هه ناسه یه کی ئاسوده بی هه لکیشا.
کوپیکی گه نج به دوو چاوی ئاوساو و خه الووه وه له ولای
چیخه که وه هات و سلای کرد. موراد بۆ پیشوازی خاوه ن
ماله که خیرا له جیتی خۆی هه ستا و ته وقه ی له گه لدا کرد،
له گه ل یه کدا چۆن و چاکییان کرد و دانیشتن. خاوه ن
ماله که باویشکیکی دا و گوتی:

- گهرمای ئەم سال حه شره کا، ئەوه نده بیتزار بووم
نه مزانی که ی خه وم لی کهوته وه.

موراد به دهم زه رده خه نه یه که وه گوتی:

- یا له وانیه تازه زاوایی دۆسته که م!
خاوه ن ماله که به رووی موراددا پینکه نی و گوتی:

- تازه زاوا خه و نایباته وه، ده زانی؟
خۆی پین نه گیرا تا موراد شتییک له وه لامیدا بلتی،
رووی کرده چیخه که و ژنه که ی بانگ کرد:

- ماهر وو. میوانه که مان ماندووه و تینووه، ئاوی،

ده وی، شتیکی بۆ بیته، خیرا پارووه نانیکیشی بۆ
ئاماده بکه.

ماهروو له و دیوی چیخه که وه گوتی:

- ئاو ده خواته وه یا دۆ؟
موراد له وه لامیدا گوتی:

- ده ستت خۆشبی خوشکی، بی زه حمه ت نه گهر هه یه
دۆ بیته دۆ، هه ناوم گری گرتوه.

له ره شماله که ی به رانه ریانه وه ژنییک به ماهر ووی
گوت:

- ماهر وو. ماهر وو ئەو چه رچییه ی ماله وه تان چی
ده فرۆشی؟

به ره له وه ی ماهر وو هیچ بلتی، موراد خۆی وه لامی
دایه وه و به دده نگیتی به رز به ژنه هاوسپکه ی گوت:

- قوماشم پییه، قوماشی چاک، ههر شتییکت ده وی
هه یه سه دام زیره. ریشی بابا (۱)...

ده ستی برد و بوخچه ی قوماشه که ی راکیشایه به رخۆی
و گریکانی کردنه وه، قوماشه ره نگا وره نگه کانی له سه ر
لباده که بلاو کرده وه، ماهر وو به کاسه یه کی مسینی پر
له دۆوه له و دیوی چیخه که وه هاته ئەم دیو، که چاوی به
قوماشه کانی به رده ستی موراد کهوت، یه کسه ر سه رنجی
له سه ریان گیرسایه وه، موراد هه ردوو ده ستی بۆ وهرگرتنی
کاسه دۆکه به ره و ماهر وو درپژکرد، ماهر وو بی ئەوه ی چاو
له قوماشه کان که لایکا، کاسه دۆکه ی دایه ده ست موراد و
له پال قوماشه کاندایه سه ر چۆک دانیشت، موراد کاسه
دۆکه ی برد بۆ ده می و هه مووی خوارده وه و
کاسه خالییه که ی خسته که ناره وه، تامی ده می دایه وه و
گوتی:

- ده ستت نه رزی، دۆیه کی به تام بوو، تامی میشکه
که له کیتی ددا.

ماهروو نوومی ته ماشا کردنی قوماشه کان بووبوو، به
زه وقه وه ده ستی به سه ر قوماشه کاندایه هیتا و جوان
سه رنجی ده دان و بی ئەوه ی چاویان لی که لا بکات گوتی:

- نۆشی گیانت بی. هی ترت بۆ بیتم؟
موراد به سه زه وه سه یری ماهر ووی کرد و به
گالته یه که وه گوتی:

- ده ترسم ئەم میرده ت قه درت نه زانی و به شی کراسی
ریشی بابات بۆ نه کری.

خاوه ن ماله که پینکه نی و گوتی:

- نه گهر ژن نه بی چه رچیش نابی، باشه بابیته لاوه.
موراد قاقا پینکه نی.

پیاوه که رووی کرده ماهر ووی خیزانی و گوتی:

- ئەرى ئەو لە سەیرکردنیان تیر نەبووی؟ مەگەر کراسی ریشی بابات نییە، هەلسە پرۆ پارووبەک نان بۆ ئەم بەندەى خودایە نامادە بکە، بە دۆ سکی تیر نابێ.

موراد پیتیکە نینە کەى برى و گوتى:

- رازى نيم زحمەت بکيشن، بەرى لە پى نان و جامى دۆ بەسە.

ماهروو گۆشەى قوماشىكى سوورى بەرزکردەو، پيشانى مېردەکەى دا و گوتى:

- دەبيني چەند جوانە؟!

لەگەل تەماشاکردنى قوماشەکە دا و بە خۆشيبەکەو کە خوشى دەکەوتە سەرلېوى، کاسە خالېبەکەى هەلگرت و هەستا بەرەو لای چىخەکە رۆيشت، مېردەکەى ئەو قوماشەى هەلگرت کە ژنەکەى دلې لېى چووبو دايە دەست موراد و گوتى:

- بە ئەندازەى کراسىک لەم قوماشە بۆ هاوسەرەکەم بېرە.

موراد نيو مەترەکەى لای قوماشەکان راکيشا و دەستى کرد بە ئەندازەگرتنى و گوتى:

- جارې هەلگرت بەناو ئەم خزم و خويشەکانە تا بزائين دين شتىکمان لى بکړن، يان نا؟
خاوەن ماله کە گوتى:

- جارې و بانگەوازی ناوې، ئەم ئاوايىبە سى دانە ژن زياترى تيدا نيیە.

هەر ئىستە ئاگادارىان دەکەم، رووى کردە رەشمالەکەى هاوسىيان و هاوارى کرد:

- ئەرى نوورمەلەک، ماھتابان ئەگەر قوماشى شتىکتان پتوبىستە ئەو ميوانەکەمان هەموو چەشنىكى هەيە، هەرزانىش دەيفرۆشى.

لەو ديوى چىخەکەو بۆنى هيلکەى تازە و چرەچرى رۆنى خۆمانە ئاويان زايانده زارى مورادەو، موراد ئاوکەى ناو دەمى قوت دا و مەقسەستەکەى هينا بە قوماشەکە دا، ئەوەى لېى برى پىچايەو و خستيبە لاو و گوتى:

- پيرۆزى بيت

خاوەن ماله کە قوماشەکەى هەلگرت و بەرەو لای چىخەکە رۆيشت.

ژنىكى نەگەنج و نەپىر سەرى دانەواند و لەدەرى رەشمالەکەو هاتە ژوورەو: سلاوى کرد و دانىشت، دەستى بە قوماشە بلاوکراوکاندا هينا، گۆشەى قوماشىكى گرت و بەرزى کردەو، جوان سەرنجى دا و بى ئەوەى تەماشای موراد بکات، گوتى:

- مامەى چەرچى چەند مەترى قوماشى سپىم دەوى، پیت نيیە؟

موراد گوتى:

- قوماشى سپىت دەوى؟ بۆچى؟

ژنەکە قوماشەکەى دەستى دانا و رووى کردە موراد و گوتى:

- پتوبىستم پتوبەتى.

موراد گوتى:

- ناخر بازانم کام جۆرەت پتوبىستە تابۆت بىنم.

ژنەکە رووى کردە قوماشەکان و خۆى پتوبە سەرگەرم کردن، بە شەرمىکەو گوتى:

- خوا تەمەن دريژت کات، چەند رۆژىكى دى شايى کچەکەمە، حەتمەن پتوبىستە پارچەبەک پەرۆى سپى لەناو کەلوپەلەکانى جيبازيبەکەيدا بيت.

موراد پتیکەنى و گوتى:

- ئى تىگەبىستم، کەواتە بلې بۆ کارىكى زۆر گرنم دەوى، ئىستە نازانى کە مېردەکەت ئەسلى مەسەلەکەى فرامۆش کردووە و لەگەل خۆيدا بيهيتى؟!

ژنەکە بە توورەبوونىکەو گوتى:

- خوا هوش و گۆشى بەم مېردەى من نەداو، مېشكى پرە لە کا.

خاوەن ماله کە لەو ديوى چىخەکەو هات و گەبىستە سەر قسەکانى ژنەکە و گوتى:

- دەبەوى سەربىخاتە سەرت، چ دەلېى پوورە مروارى؟.

ژنەکە هېچى نەگوت و مەتەقى لەخۆى برى و چاوى برىبە خاوەن ماله کە.

خاوەن ماله کە لە تەنىشت قوماشەکاندا دانىشت، مشتى پارەى بەرووى موراددا گرت و گوتى:

- پارەى قوماشەکەت.

موراد بەشەرمىکەو گوتى:

- هېچى نيیە، بەخوا بۆ خوشكى خۆم بوو.

خاوەن ماله کە گوتى:

- خوا لە برايه تيت کەم نەکات، پارەى قوماشەکەت وەرگرە.

موراد پارەکەى ژمارد و خستيبە باخەلې کراسەکەيەو، رووى کردە مروارى و گوتى:

- خوشكى دەگەرېمەو بۆ شار، حەوت رۆژى دى دېمەو، ئەگەر کاتى زەماوئەندەکە حەوت رۆژى ترە، ئەو بەلېنت پى دەدەم کە حەتمەن بېگەيەنمە دەستت.

ژنەکە رازى بوو گوتى:

- خوا دهستی بهبالی منداله کانتته وه بی، ئەوه زۆری به بهروههیه، رۆژی زه ماوه نده که مان دوو پینج شه مه می تر ده کات.

به په له له جیگه ی خۆی هه ستا و گوتی:

- برۆم پاره ت بو بێنم؟

موراد گوتی:

- ئەو کاته تا حهوت رۆژی تر هه ر لیره ی؟ یا ده چی بو له وه رگایه کی تر؟

خاوه ن ماله که له وه لامی موراد دا گوتی:

ئه گه ر لیره ش نه بووین ئەوه له له وه رگه ی (گه ده ر) ده بین، شاره زای؟ پشتی هه مان چبای به رانه رمان.

موراد گوتی:

- به لئێ به لئێ شاره زام.

مرواری که به پتوه وه ستا بوو گوتی له قسه کانی موراد و خاوه ن ماله که ده گرت، هاته گو و گوتی:

- له باتیدا چهند پاره ت بو بێنم؟

موراد گوتی:

- ئیسته پتوبست ناکا پاره بده ی.

ژنه که گوتی:

- ئاخو ئه گه ر پاره که ی بده م خه یالم ئاسووده ده بی که ئیتر فراموشی ناکه ییت و حه قه ن بۆم دینی.

موراد گوتی:

- پوره مرواری هه مووی مه هینه، ئه گه ر ئیسته چوار هه زار بێنیت به سه و ئەوه ی که ده مینیتته وه کاتێ وه ی ده گرم که قوماشه که ت بو بێنم.

مرواری ده می داچه قاند و به سه رسورمانیکه وه گوتی:

- چوار هه زار قه ن؟! مامه کتوی قافت لی گرتووین؟

خاوه ن ماله که وه موراد پتیکه وه دایانه قاقای پتیکه نین. ژنه که گالته گرتنه که ی مورادی له دل گرت و به گله بیه که وه گوتی:

- ماشه لالا! زۆر دلته خۆشه برا، خوا خۆشی له دلته ده رنه کات، حه قه ن ژنه که ت به دللی خۆته و منداله کانیشته

گوئ راپه لتن، بۆیه ئەوه نده شاد و سه رحالیت.

موراد پتیکه نینه که ی پری و گوړا، به گله بی کردنه که ی مرواری و ناره حه ت بوو، موراد ئاخیکه ی هه لکیشا و به خه مپیکه وه گوتی:

- چی بلیم دایکه که م؟ له م رۆژگاره دا ئه گه ر گالته یه که له گه ل یه که نه که یین شیت ده بین. ده توانین چی بکه یین!

مرواری کاتێ تیکه بی که گله بی کردنه که ی چه رچیه که ی دلته نگ و جارس کردوه له کرده وه که ی خۆی په شیمان

بووه وه، ئیتر بۆ دلدا نه وه ی موراد لیبی پرسی:

- مالت له شاره یان له گوندا ده ژیت؟

- موراد گوتی:

- له شارین، گه ر که ی جافرا (۲) وا پازده سالتیک ده بی مالمان گواستوه ته وه شار، به لام من تا ئیستاش نه متوانیوه له گه ل ژبانی ناو شاردایم، چونکه تاقه تی ژبانی ناوشارم نییه، که له شاریشدام، هه ست ده که م ده پووکیته وه، ئیسته که له شار ده رده چم له ناو هۆز و تیره کاندایم، شادم، چونکه هه م پاروویه ک نان په یدا ده که م و هه م دلیم ده کرتته وه.

خاوه ن ماله که له مورادی پرسی:

- بۆ ناگه پتیتته وه بۆ گوند؟ زهویوزارت نییه؟

موراد گوتی:

- نه خیر، زهوییه که که دل خۆش بکات نیمه، نزیک به ده هه زار دۆنم زهوی دیم هه یه، که هه رگیز ژبانم نابات به رتیه، ئه گه ر هیوایه که م به گوند هه بوایه ئایا له شاردایم به دوای ماردا ده گه رام؟!

له به ده ختی و بی دهسته لاتی گواستمانه وه بۆ ناو شار، به لام کاشکی ئه م کاره مان نه کردایه و له هه مان گوندا ده ماینه وه، ئیسته خۆمان لادین و منداله کامان شارین، به لام نه سه ر له ژبانی شار ده رده که یین و نه ژبانی خیلایه تی، سه رگه ردان له هه ر دوو کیان دابراوین، خوا بیت به هانا مانه وه.

ماهروو دوو ناوساجی و قاپتیک هیلکه و رۆنی له سه ر سینییه که هینا و له به رده م موراد دا داینا و رۆشیت تا کاسه یه که دۆش بێن. موراد سهیری خاوه ن مال و مرواری کرد و بۆ خواردنه که فه رمووی لی کردن.

مرواری گوتی:

- نوشی گیانت بی، هه رنه تگوت چه ندی پاره بۆ کرینی قوماشه که بێنم.

موراد تیکه که ی برد بۆ ده می و گوتی:

- دوور له گالته، ئیسته نابی پاره بده ی، راره سه ته قوماشه که ت بو دینم ئەو کاته پاره ت لی وه رده گرم.

مرواری گوتی:

- خوا رزق و رۆزیت زیاتر کات، ئەو کاته حه قه ن بیرت ده که ویتته وه؟ له بیری ناکه ی؟ موراد تیکه که ی قوت

داو گوتی:

- نانا له بیری ناچی ئەوه بیه مه.

مرواری گوتی:

- چۆنه به لاتته وه داوه ده زوویه که له په نجه ت گری بده م بۆ ئەوه ی فراموشی نه که ی، ئاخو ده زانی ئیمه کاره که مان په کی ده که وی؟.

موراد نانه‌کە‌ی خسته ناو قاپه‌پۆنه‌کە‌وه و گوتی:
 - دلنیا به له‌بیری ناکە‌م؟
 په‌نجە‌ی بۆ‌ مرواری درێژکرد و گوتی:
 - ها.. ئە‌وه په‌نجە‌م دە‌زوی لێ‌ بیه‌سته.
 مرواری دە‌ستی بۆ‌ سه‌ره‌پۆشه‌کە‌ی برد و گۆ‌لۆ‌ه
 دە‌زویه‌کی ده‌ره‌ینا و هه‌ندیکێ‌ لێ‌ قرتاند، باش له
 په‌نجە‌ی موراد به‌ستی و گوتی:
 - دە‌زانم به‌م شێ‌وه‌یه‌ بیرت ده‌که‌وێ‌ته‌وه.
 موراد گوتی:
 - دلنیا به‌ بێ‌ ئە‌مه‌ش هه‌ر له‌بیری ناکە‌م.
 مرواری گوتی:
 - ئێ‌مه‌ چاوه‌پوانین، خۆ‌ت و غیره‌تت.
 خاوه‌ن ماله‌که‌ رووی کرده‌ مرواری و گوتی:
 - سه‌فه‌ر عه‌لی به‌سه‌لامه‌تی کاری عه‌قده‌کە‌ی
 ته‌واو کردووه؟
 مرواری گوتی:
 - به‌لێ‌.. گیانت سه‌لامه‌ت بێ‌، کچه‌که‌ به‌ره‌و ماله‌ی
 به‌ختی ده‌روات، ئە‌وانیش خه‌لکێ‌کی خراپ نین و خاوه‌ن
 مال و حالن و کاری ئابروو به‌رانه‌یان نه‌کردووه، په‌نا
 به‌خوا بزانی چۆ‌ن ده‌بێ‌..
 له‌ناکاو قسه‌کە‌ی پری و وه‌ک ئە‌وه‌ی شتیکی گرنگی
 به‌بیردا هاتبێ‌ گوتی:
 - وه‌ی براکه‌م! سه‌فه‌ر عه‌لی شتگه‌لیکی گوت که‌ به
 ته‌واوی مۆ‌قف سه‌رسام ده‌کات.
 ماهروو کاسه‌ دۆ‌که‌ی له‌ که‌ناری سینییه‌که‌دا دانا و
 به‌سه‌رسورمانیکه‌وه پرسى:
 - چی ده‌گوت پورێ‌ مرواری؟
 مرواری گوتی:
 - سه‌فه‌ر عه‌لی ده‌یگوت چه‌ند پۆ‌ژێ‌ له‌مه‌و پێ‌ش له‌ناو
 شاردا لاویکی شازده، حه‌قده‌ سال شه‌و دلێ‌ دێ‌ته‌ ژان،
 باوک و دایکیشی ده‌بیه‌ن بۆ‌ خه‌سته‌خانه، خێ‌را له‌وێ‌
 دکتۆ‌ره‌کان داده‌بارن به‌سه‌ریدا و نه‌شته‌رگه‌ری بۆ‌ ده‌که‌ن،
 کاتێ‌ سکی هه‌لده‌درن...
 ژنه‌که‌ لێ‌وه‌ له‌زه‌ی پێ‌که‌وت و گه‌رووی گیرا، موراد
 پارووه نانه‌کە‌ی له‌ ده‌ستیدا هێ‌شته‌وه و زه‌ق زه‌قی چاوی
 بریبه‌ ژنه‌که‌ و هه‌موو گیانی بوو به‌گۆ‌ئ.
 خاوه‌ن ماله‌که‌ گوتی:
 - می‌وانه‌که‌مان ده‌یه‌وێ‌ خوارده‌کە‌ی بخوات، واز له
 گریانه‌که‌ت بینه‌ بۆ‌ دوا‌یی، ئێ‌سته‌ قسه‌که‌ت بکه‌ بزانی
 ئە‌نجامه‌کە‌ی چی بوو؟ مرواری به‌ له‌پی ده‌ستی
 فرمیسه‌که‌کانی سړی و گوتی:

- کاتێ‌ سکی هه‌لده‌درن ده‌بینن، هه‌ی داد و بێ‌داد
 ناوسکی پره‌ له‌هیرۆین.
 موراد و خاوه‌ن ماله‌که‌ پێ‌که‌وه به‌سه‌رسورمانیکه‌وه
 گوتیان:
 - هیرۆین؟!
 مرواری گوتی:
 - به‌لێ‌ دایکت بمرێ‌، سه‌فه‌ر عه‌لی ده‌یگوت
 قاچاخچییه‌کان مندالی هه‌ژار و نه‌فام به‌پاره‌ ده‌خه‌له‌تین
 و له‌گه‌ل خۆ‌یاندا ده‌یانبه‌ن بۆ‌ (زاهیدان)، له‌وێ‌ هیرۆین
 ده‌کرن، ده‌یکه‌نه‌ ناو گۆ‌لۆ‌ی می‌زه‌لانه‌وه و ده‌رخواردی
 منداله‌کانی ده‌دن، پاشان ده‌یاننێ‌رنه‌وه بۆ‌ شاری خۆ‌یان
 تا کاتێ‌ که‌ گه‌یشته‌ شوینی خۆ‌یان هیرۆینییه‌کان
 هه‌لپێ‌نه‌وه.
 مرواری سوور داگیرسابوو، به‌ توندی و توورده‌بیه‌وه
 قسانی ده‌کرد.
 - قاچاخچییه‌ خاوه‌نانه‌کان گه‌ده‌ی ئە‌و منداله‌
 چاره‌په‌شانه‌یان کردووه‌ته‌ کۆ‌گای هیرۆین، تا خۆ‌یان
 پاره‌ی زیاتری تیا به‌ده‌ست بێ‌ن.
 نه‌یتوانی درێژه‌ به‌قسه‌کانی بدات له‌ پرمه‌ی گریانێ‌ دا
 و به‌ده‌م هاواره‌وه گوتی:
 - ئای نه‌گه‌ت دایکت بمرێ‌.
 موراد فرمیسه‌که‌ برووسکه‌داره‌کانی ژنه‌کە‌ی ده‌بینی به
 گۆ‌نای خۆ‌ر بردوویه‌وه غلۆ‌ر ده‌بوونه‌وه، پارووه‌کە‌ی ده‌ستی
 خسته‌ ناو قاپه‌که‌وه و له‌ سینییه‌که‌ دوورکه‌وته‌وه.
 خاوه‌ن ماله‌که‌ سه‌ری راوه‌شاند و گوتی:
 - چ چووچووچوو ئە‌لاهۆ‌ئه‌که‌سه‌ر، ئە‌مه‌ چ جۆ‌ره
 به‌ده‌بته‌ختیه‌کی تره‌؟!
 سه‌پریکی مورادی کرد و به‌ سه‌رسورمانیکه‌وه گوتی:
 - ها.. ئیتر که‌س به‌م شێ‌وه‌یه‌ گومانیان لێ‌ ناکات:
 مورادی غه‌مبار گوتی:
 - نا.. نا
 ماهروو هه‌ردوو ده‌ستی گرت به‌ سیمایه‌وه و خۆ‌ی
 گه‌یاندە‌ ئە‌و دیوی چیخه‌که‌، مرواریش گریانێ‌ چکی کرد،
 فرمیسه‌که‌کانی به‌ داوینێ‌ کراسه‌کە‌ی سړی و به‌ ده‌نگێ‌کی
 گریانایه‌وه گوتی: ده‌لێ‌ن ئە‌مه‌ یه‌که‌م جاریشی نه‌بووه
 که‌ کاری وه‌های کردووه، چه‌ند جارێ‌کی تر به‌هه‌مان شێ‌وه
 له‌ زاهیدانه‌وه هیرۆینی بۆ‌ قاچاخچییه‌کان هێ‌ناوه، به‌لام
 ئە‌م جاره‌ ده‌رنه‌که‌وتوووه که‌ بۆ‌چی هیرۆینییه‌کان له‌ناو
 ریخۆ‌له‌که‌یدا ماونه‌ته‌وه و هه‌رچی بکات نه‌توانی هه‌لیان
 بێ‌نێ‌ته‌وه، تا کار به‌و گه‌یشته‌وه دوا‌ی یه‌ک دوو پۆ‌ژ
 باوک و دایکی ناچار ده‌بن بیه‌نه‌ لای پزیشک. له

خهسته خانه که دا دکتوره کان گوتبوویان که هاتووه ته وه له پرتیگه شتیکی خواردووه و ئیتر ئه م به لایه ی به سه ردا هاتووه .

خاوه ن ماله که به سه رسورمانیکه وه پرسى!

- یانی نابى خواردنى شتى بخون؟

- نا، بهو شیوه یه ی سه فهر عه لى ده یگوت چل په نجا کاترمیتر که به ریتوه ن نابى ده م به هیچ خواردن و خواردنه وه یه که وه بده ن.

خاوه ن ماله که به نا ره حه تیبه که وه سه رى راوه شان د و له بهر خو یه وه که وه ته قسه کردن.

- زۆر خراپه .. زۆر زۆر.

موراد گو شه کانی بوخچه که ی کو کرده وه، گرتی دان به یه که وه و گوتی:

- خو زگه تا ی د، یان ریکای بخواردا یه ته وه تا سکی ده که وه ته وه کار.

رووی کرده مرواری و پرسى:

- می رده که ت نه یگوت به رپر سه کان هه ستیان کردووه یان نا؟

مرواری به دلنیا یه وه گوتی:

- هه ست کردن؟! له ژووری نه شته رگه ریبه که ی دا به سه ریبه وه بوونه .

موراد سه رى راوه شان د و هیچی نه گوت، هه ستا بوخچه که ی کرده کو لى و گوتی:

- من ئیتر زه حه تتان ناده م .. با پرۆم.

خاوه ن ماله که تکای لى کرد و له رووی دل سو زیبه وه پیى گوت:

- هیشتا هه وا گه رمه، چایشت نه خوارده وه، بمینه وه تا هه ندئ هه وا فینک ده بی .. ئه و کاته برۆ.

موراد گالۆکه که ی له سه ر زه ویبه که هه لگرت و به دلۆکی ته نگه وه گوتی:

- زۆر زه حه تم دان، بازووتر پرۆم، به لکو بگه م به ئۆتۆمبیلێ .. شتی. سه رى دانه واند و له ره شماله که

ده رچوو، خاوه ن ماله که له گه لیدا هاته ده ره وه، موراد مالتا وایى کرد و رویش ت.

مرواری له بهر ره شماله که وه مورادى بانگ کرد:

- برا که م ئامانه ته که مانت له بیتر نه چن، چاوه پروانتین خوات له گه ل، موراد هیچ وه لامیکی ژنه که ی نه دایه وه و

به ره و لیتره واره که که وه ته پرى و له ناو چرابی دره خسته کاند ا ون بوو، بالا کورته که ی له ژیر کو له که ی دا چه میبوو یه وه،

پی له ر و لاوازه کانی ده هاتن به یه کدا و لاشه یشى سست و ته مه ل توانایی رینگا برینی لى بریبوو. خاوه ن ماله که

له پال دیله کی ره شماله که دا وه ستابوو، به غه مگینی چاوی بریبوووه شوین پیى موراد. جوړی هه ست به دلته نگى رووی تی کرد، چاوه کانی پرپوون له فرمیسک و به خو ی گوت:

- ئه م پیاوه شتی بوو .. شت

رووی کرده مرواری به توندی گوتی:

- تو چۆن له و کاته دا ئه و قسانه ت کرد؟ پارووه نانه که له ناو ده میدا وشک بوو.

دانیش ت و ئه ژنۆکانی گرت ه باوه ش.

له هه وای نه تاریک و نه رو شنى ده مه وئیواره دا موراد گه یشته که ناری شار. له ئۆتۆمبیله که دابه زی، تۆزی سه ر

و سیمای ته کاند، بوخچه که ی کرده کو لى و له ژیر تیشکی گلۆپه کانی که ناری شاردا که وه ته پرى. له ناو

بیر کردنه وه دا بوو، هه ستی به کو له باره که ی پشتی نه ده کرد، نه ئینیبه ک ده روونی گو شى، جوړیک هه ستی به

هه ناسه سواری کرد، وای ده هات به خه یالدا رووداویکی ناخو شى به سه ردا هاتووه، گیتروویژ به ره و ماله وه

که وه ته پرى، له گه ل خویدا شه رى ده کرد، له و کاته وه ی قسه کانی ئه و ژنه لادییبه ی به رگو ی که وتبوو، گو رابوو،

دوو شه و دوو روژ هه ر بیرى کردبووه وه، ئیسته مت بووه و له بهر خو یه وه هه زار چه شنه بیرى ده کرده وه.

محهمه دى من نه بی ت؟ ئه وه ی که ئه و ژنه عه شایره گوتی؟! نا .. بو محهمه دى من .. من بو هه روا بی هووده

له بهر خو مه وه ئاوا بی رده که مه وه؟ کورى من پیوه ندی به و قسانه وه چیبه؟ ئه و که سه ی ئه و کاره ی کردووه حه تمه ن

که سه یکی لابه لاو بی خاوه نه. له کو لانیکی ته نگه وه تیپه رى و پیى نایه کو لانه که ی خو یانه وه، له ناکا و چاوی

به په رۆیه کی ره ش که وت به ده رگا که یانه وه هه لواسرابوو، ئه ژنۆکانی سست بوون .. له تاوا که وت، به ده سستیکی

خو لى کو لانه که ی هه لگرت و پرژاندی به سه ر خویدا، به په شیویبه وه چاوی به وینه یه کی ناو په رۆ ره شه که که وت.

محهمه د له ناو په رۆ ره شه که دا زۆر به تاسه وه ته ماشای باوکی ده کرد.

تیپینی:

۱- ناوی دوو پارچه قوماشن، خه لکی کرماشان ئه و دوو ناوه یان لى نابوون.

۲- گه ره کیتی گه ره ی هه ژارنشینه له که ناری شاری کرماشان و دانیش توانی له گونده وه کو چیان بز کردووه.